

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 1

Mgr. David Bodeček, MBA

I. místostarosta MČ Praha 1, člen Rady MČ Praha 1 pro oblast Školství, Kultury, Sportu, Spolků a Vnitřní chod úřadu

V Praze dne 26. srpna 2026

Náš dopis zn.

UMCP1 619364/2026

Věc: Dopis rodičům dětí z mateřských a základních škol Prahy 1 na začátku školního roku

Vážení rodiče, vážení zákonní zástupci,

dovolte mi, abych Vás na začátku nového školního roku srdečně pozdravil.

Letos Vás oslovuji způsobem, který je pro mě v této funkci nový. Poprvé se obracím společným dopisem na všechny rodiče dětí našich mateřských i základních škol bez ohledu na to, kterou školu či školkou Vaše dítě navštěvuje.

Právě proto je tento dopis delší, než bývá obvyklé. Nechci Vám pouze popřát úspěšný školní rok. Považuji za důležité také vysvětlit některé souvislosti, podělit se s Vámi o svůj pohled na témata, která se školství v Praze 1 týkají, a informovat Vás o tom, čemu se jako místostarosta odpovědný za oblast školství věnuji a jaké výzvy nás v následujícím období čekají.

Především Vám i Vaším dětem přeji, aby byl nový školní rok dobrý. Aby přinesl radost, nové zkušenosti a poznání, ale také dostatek klidu, vzájemného respektu a pocitu bezpečí. Každý školní rok je totiž něčím výjimečný. Pro některé děti je to první setkání se školkou. Pro jiné první školní aktovka, první paní učitelka nebo pan učitel a první školní lavice. Někdo se vrací mezi své spolužáky a pokračuje v cestě, kterou už dobře zná. A pro další děti to bude rok důležitého rozhodování o tom, kam povedou jejich další kroky.

Zvláště proto myslím na naše prvňáčky a jejich rodiče.

První školní den je velkým okamžikem nejen pro dítě, ale pro celou rodinu.

Přeji dětem, aby se do školy těšily, aby měly štěstí na lidi kolem sebe, nebály se zeptat, když něčemu nerozumějí, a aby brzy zjistily, že chyba není prohra, ale přirozená součást učení. A Vám, rodičům prvňáčků, přeji trpělivost. Někdy může být začátek školní docházky větší zkouškou pro dospělé než pro děti samotné.

Stejně tak myslím na žáky, které čeká přijímací řízení na střední školy, především na deváťáky, ale také na děti z pátých a sedmých tříd, které se budou ucházet o místa na víceletých gymnáziích. Víím, jaký tlak toto období dokáže přinést do celé rodiny.

Výsledek jedné zkoušky nikdy neurčuje hodnotu člověka ani celý jeho budoucí život.

Přeji proto dětem, aby do tohoto období vstupovaly s odhodláním a zdravým sebevědomím, a rodičům přeji především sílu být dětem oporou i ve chvíli, kdy výsledek nebude přesně takový, jaký si společně představovali.

Jako zřizovatel máme v Praze 1 pět základních škol. Jejich rozdílnost považuji za jednu z největších předností našeho školství. **Nechci pět stejných škol. Chci, aby si každá zachovala svou osobnost, tradici, atmosféru i vlastní vzdělávací cestu.**

Máme Základní školu Brána jazyků s rozšířenou výukou matematiky s rozšířenou výukou matematiky, jejíž dlouhodobou silnou stránkou jsou matematika, jazyky, práce s nadáním i mezinárodní přesah. Máme Základní školu J. Gutha-Jarkovského s česko-italským programem, která nabízí unikátní vzdělávací cestu a propojuje dvě kulturní prostředí. Máme Základní školu nám. Curieových, která dlouhodobě rozvíjí práci s mimořádně nadanými žáky, diferencovanou výuku i jazykové vzdělávání. Máme Malostranskou základní školu s nezaměnitelnou atmosférou Malé Strany a důrazem na moderní formy výuky. A máme Základní školu Vodičkova, která je dlouhodobě spojena také s rozšířenou výukou výtvarné výchovy a podporou kreativity. **Právě tato pestrost je jednou z největších hodnot školství v Praze 1.**

Nemyslím si, že úkolem zřizovatele je školy sjednocovat a vytvářet z nich jeden model. Naopak. Úkolem zřizovatele je vytvářet jim podmínky, podporovat je v tom, v čem jsou dobré, a současně dbát na kvalitu a dostupnost veřejného vzdělávání.

Stejně je to i s našimi mateřskými školami. V poslední době velmi intenzivně komunikuji s jejich ředitelkami a chtěl bych jim za tuto spolupráci upřímně poděkovat. Čeká nás totiž téma, které není jednoduché. Nová právní úprava stanovila parametry, které budou muset zřizovatelé v dalších letech naplnit, a pro stávající síť mateřských škol poskytuje přechodné období do konce roku 2028. Řeknu otevřeně svůj názor. S touto částí právní úpravy osobně nesouzním. Současně ale nechci používat zjednodušené tvrzení, že zákon nařizuje slučování školek. Takto jednoduše se na situaci dívat nelze. Zákon stanovuje určitý parametr, kterého musí zřizovatel dosáhnout, ale způsob, jakým toho dosáhne, je věcí odpovědného rozhodnutí. Proto raději hovořím o možné centralizaci některých procesů než o rušení identity jednotlivých mateřských škol.

Mateřská škola není jen IČO, účetnictví nebo položka v rejstříku. Mateřská škola jsou především děti, rodiče, učitelky, učitelé, tradice a atmosféra konkrétního místa. Právě to bychom chtěli v maximální možné míře zachovat. Proto společně s odborem školství a vedením našich mateřských škol připravujeme podklady, analýzy a možné varianty dalšího postupu. Přeji si, aby každé budoucí rozhodnutí bylo založeno na kvalitních informacích, odborných argumentech a důkladné znalosti všech dopadů. **Moje osobní preference je zřejmá. Hledat takové řešení, které v maximální možné míře zachová současný model, svébytnost a identitu jednotlivých mateřských škol.**

Poděkování ale patří především také Vám, rodičům. Rozhodnutí, komu svěříte své dítě, není samozřejmost. V době, kdy přibývá soukromých škol a školek a kdy veřejný sektor v některých oblastech nemůže konkurovat možnostem sektoru soukromého, si Vaší důvěry o to více vážím. **Já budu vždy stát za kvalitním veřejným školstvím. Za školstvím dostupným dětem bez ohledu na ekonomické možnosti jejich rodiny.** Za školami a školkami, ve kterých se setkávají děti z rozdílného prostředí. Za místy, kde se děti učí nejen znalostem, ale také odpovědnosti, respektu, spolupráci a ohleduplnosti vůči druhým. Jsem proto vděčný každému rodiči, který veřejnou školu nebo školku podporuje. Svou důvěrou, účastí na školních akcích, prací ve školské radě, podněty, konstruktivní kritikou nebo jednoduše tím, že se zajímá o to, co se ve škole či školce jeho dítěte děje.

Stejně tak chci na začátku roku přivítat všechny nové pedagogické i nepedagogické pracovníky. Učitelky a učitele, asistentky a asistenty pedagoga, vychovatelky a vychovatele, hospodářské pracovníky, zaměstnance školních jídelen, školníky, uklízečky i všechny ostatní, bez nichž by žádná škola ani školka nemohla fungovat.

Vím, že veřejné školství nemůže ve všech směrech konkurovat soukromému sektoru. **O to větší úctu mám ke každému člověku, který se rozhodne spojit svůj profesní život s veřejnou školou nebo školkou.**

Rád bych Vám také vysvětlil, jak osobně vnímám řešení problémů ve školách a školkách. **Jsem rád, když se rodiče nebojí obrátit na zřizovatele.** Městská část Praha 1 své školy a školky zřizuje, sleduje jejich fungování a snaží se jim poskytovat podporu. Neměli byste proto mít pocit, že se na radnici nesmíte obrátit. Současně ale považuji za správné respektovat určitou přirozenou posloupnost. Pokud se problém týká konkrétní třídy nebo konkrétní situace, bývá nejvhodnější začít u učitelky nebo učitele. Pokud se jej nepodaří vyřešit, následuje vedení školy či školky. U základních škol může v některých případech sehrát svou roli také školská rada. A pokud řešení nepřijde nebo situace vyžaduje zásah zřizovatele, jsme zde my. Celý tento dopis Vám ale píšu především kvůli tématu, které osobně považuji za ještě důležitější než organizaci školství, investice nebo výsledky přijímacích zkoušek. **Tím tématem je bezpečnost. Fyzická i psychická.** Vím, že některá bezpečnostní opatření mohou být administrativně, technicky i finančně náročná. Přesto budu vždy raději čelit kritice, že některé kroky trvají déle, než abychom v otázce bezpečnosti dětí něco podcenili. **Bezpečnost dětí musí být na prvním místě.** S tím úzce souvisí také duševní pohoda a duševní zdraví. Děti, rodičů, pedagogů, asistentů i ostatních zaměstnanců škol a školek.

Rozlišuji kritiku a útok. Kritika je legitimní a často potřebná. Pokud však tlak, šikana, výsměch, dlouhodobý konflikt nebo jiná situace začne závažně zasahovat do psychické pohody člověka, musíme tomu věnovat pozornost. **Požádat o pomoc není slabost.** V případě dětí se nám podařilo rozvíjet spolupráci s pedagogicko-psychologickou poradnou a dalšími odborníky. Mojí snahou je tuto spolupráci dále posilovat a vytvářet podmínky pro to, abychom dokázali problémy zachycovat včas. Na naší radnici dnes nově funguje také **mediační centrum**, které může pomoci tam, kde se spor dostal do bodu, kdy se lidé sami jen obtížně vracejí k věcné komunikaci.

Školství pro mě nikdy nebylo jen o rozpočtech, budovách, kapacitách nebo tabulkách. Je především o lidech. O dítěti, které poprvé pustí maminku nebo tatínka za dveřmi školky. O prvňáčkovi, který poprvé usedne do lavice. O deváťákovi, který přemýšlí o své budoucnosti. O učitelce, která dokáže dítě nadchnout. O asistentovi, který mu pomůže překonat překážku. O paní kuchařce, která každý den připravuje stovky obědů. O školníkovi, který ráno odemyká školní budovu. A samozřejmě o rodičích, kteří škole dávají to nejcennější, svoji důvěru.

Nemohu na závěr zapomenout ani na naše dvě školy v přírodě v Janově nad Nisou a v Česticích.

Jsem přesvědčen, že představují něco mimořádného. Pokud je mi známo, jde o jediné dvě školy v přírodě svého druhu v České republice, které jsou přímo spojeny s obecním školstvím a dlouhodobě slouží nejen dětem našich škol. **Jsem toho názoru, že je naprosto správné jejich současný stav udržet a současně se věnovat jejich dalšímu rozvoji.** Pobytu v přírodě dávají dětem zkušenosti, přátelství a zážitky, které nelze plně nahradit ve školních lavicích. Jsou důležitou součástí výchovy i vzdělávání a byla by velká škoda o tuto výjimečnou tradici přijít.

Jsem na naše mateřské i základní školy hrdý. A jsem rád, že zájem o ně mají nejen rodiny z Prahy 1, ale často také děti z jiných částí Prahy. **Jejich rozdílnost, pestrost a kvalita jsou jednou z velkých předností Prahy 1. Přeji si veřejné školství, ve kterém si školy zachovají svou tvář, budou spolupracovat, ale současně budou mít odvahu být v něčem jiné.**

Přeji si školky, které si zachovají svoji identitu; pedagogy a nepedagogické pracovníky, kteří budou vědět, že si jejich práce vážíme; rodiče, kteří budou mít důvěru komunikovat se školou. A především si přeji děti, které budou vyrůstat a vzdělávat se v prostředí, kde se cítí bezpečně a kde vědí, že kolem sebe mají dospělé, kterým na nich záleží.

Nečekám školní rok bez problémů. Takový rok neexistuje. Přeji si ale rok, ve kterém budeme problémy řešit, nikoliv před nimi zavírat oči. A především rok, ve kterém budou naše děti chodit do školek a škol bezpečně, s důvěrou a pokud možno také s radostí.

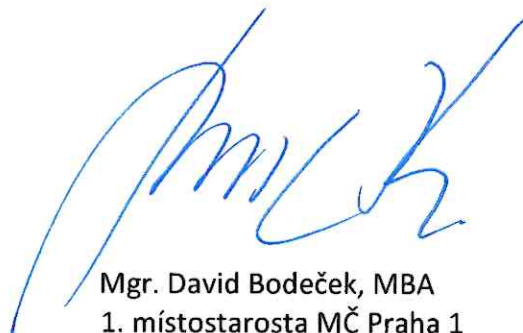
Na úplný závěr mi dovoluť vyjádřit ještě jedno poděkování.

Patří současnému vedení městské části Praha 1 i současnému Zastupitelstvu MČ Praha 1. Během tohoto volebního období jsme společně projednávali desítky materiálů týkajících se školství, investic do škol a školek, modernizace budov, bezpečnosti, podpory pedagogických pracovníků i dalších oblastí vzdělávání. **Musím říci, že při projednávání těchto bodů byli moji kolegové a kolegyně velmi, a opravdu velmi, nakloněni školství Prahy 1.** Ať už jsme měli na jednotlivé záležitosti někdy rozdílné názory, společným jmenovatelem byla snaha podporovat naše mateřské a základní školy, jejich zaměstnance a především děti. **Za tento přístup, za podporu školství a za konstruktivní spolupráci patří mým kolegyním a kolegům mé upřímné a velké poděkování.**

Děkuji Vám za všechno, co pro své děti děláte. Děkuji Vám za spolupráci. Děkuji Vám za důvěru ve veřejné školství.

Přeji Vám i Vaším dětem úspěšný, klidný a radostný školní rok.

S úctou

Mgr. David Bodeček, MBA
1. místostarosta MČ Praha 1